

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/43441,Dabrowka-Madej-Elzbieta.html>
2024-05-01, 01:17

Elżbieta Dąbrówka-Madej

Jako cywil przetrwała Powstanie Warszawskie na Powiślu i w Śródmieściu, zasłużona nauczycielka.

Elżbieta Dąbrówka-Madej urodziła się 1925 r. w Pruszkowie. Kiedy była dzieckiem jej ojciec rozpoczął tam budowę domu pod wynajem. W Pruszkowie chodziła do szkoły powszechnej. Jej matka przeniosła się do Warszawy, gdzie na Powiślu dostała stałą pracę w fabryce korków. Gdy wybuchła wojna ojciec sprzedał dom i oboje dołączyli do matki w Warszawie. Zamieszkali na Powiślu przy ul. Tamka. Podczas okupacji uczęszczała do zakazanej przez Niemców szkoły średniej w typie licealnym zorganizowanej formalnie jako zawodowa szkoła sprzedawczyń. Powstanie przetrwała z matką na Powiślu, potem przeniosły się do Śródmieścia. Wg przekazu męża pełniła służbę w powstańczej poczcie harcerek. Podczas walk na Powiślu jej narzeczony, przyszły mąż, Szczepan Madej był kierownicą w Kolumnie

Motorowej „Wydra”, Zgrupowania „Krybar”. Po kapitulacji wyszła z Warszawy razem z rannym narzeczonym. Po wojnie zamieszkali w Piastowie. Ona zdała maturę i dostała się na studia pedagogiczne na Uniwersytecie Warszawskim. Po ich zakończeniu pracowała jako nauczycielka w szkole podstawowej nr 3 w Piastowie. Za swój dorobek zawodowy została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Jej pasją jest pisanie wierszy.

Przejdź do relacji

ELŻBIETA DĄBRÓWKA-MADEJ

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)